

Dictum

- 1) Artikel 49 EG en artikel 3 van richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten moeten in die zin worden uitgelegd, dat zij zich ertegen verzetten dat in een lidstaat waar de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden met betrekking tot de in artikel 3, lid 1, eerste alinea, sub a tot en met g, van deze richtlijn bedoelde aangelegenheden, met uitzondering van het minimumloon, zijn geregeld in wettelijke bepalingen, een vakbondsorganisatie via een collectieve actie in de vorm van een blokkade van bouwterreinen zoals die in het hoofdgeding centraal staat, kan trachten een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter ertoe te dwingen met haar te onderhandelen over de aan de ter beschikking gestelde werknemers te betalen lonen en zich aan te sluiten bij een collectieve arbeids-overeenkomst waarvan de bedingen ten aanzien van sommige van voornoemde aangelegenheden gunstiger voorwaarden behelzen dan die welke voortvloeien uit de relevante wettelijke bepalingen, terwijl andere bedingen betrekking hebben op aangelegenheden die niet in artikel 3 van deze richtlijn worden genoemd.
- 2) De artikelen 49 EG en 50 EG verzetten zich ertegen dat het verbod voor vakbondsorganisaties om collectieve actie te voeren teneinde intrekking of wijziging van een door derden gesloten cao af te dwingen, in een lidstaat afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat de actie betrekking heeft op arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden waarop de nationale wet rechtstreeks van toepassing is.

(¹) PB C 281 van 12.11.2005.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 18 december 2007 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Sozialgericht Berlin en het Landessozialgericht Berlin-Brandenburg — Duitsland) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)/Deutsche Rentenversicherung Bund

(Gevoegde zaken C-396/05, C-419/05 en C-450/05) (¹)

(Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Bijlagen III en VI — Vrij verkeer van personen — Artikelen 18 EG, 39 EG en 42 EG — Uitkeringen bij ouderdom — Tijdvakken van bijdragebetaling die buiten grondgebied van Bondsrepubliek Duitsland zijn vervuld — Niet-exporteerbaarheid)

(2008/C 51/16)

Proceetaal: Duits

Verwijzende rechters

Sozialgericht Berlin en Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Verwerende partij: Deutsche Rentenversicherung Bund

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Socialgericht Berlin — Uitlegging van artikel 42 EG — Geldigheid van bijlage VI, C, Duitsland, punt 1, bij verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB L 28, blz. 1) — Weigering om voor tussen 1939 en 1945 op het grondgebied van het Sudetenland vervulde tijdvakken van tewerkstelling Duitse ouderdomsuitkeringen te betalen aan Duitse onderdaan die haar woonplaats naar België heeft overgebracht

Dictum

- 1) De bepalingen van bijlage VI, C, „Duitsland”, punt 1, bij verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zijn onverenigbaar met het vrije verkeer van personen, en met name met artikel 42 EG, voor zover op grond van die bepalingen in omstandigheden als die welke aan de orde zijn in de hoofdgedingen, tijdvakken van bijdragebetaling die tussen 1937 en 1945 zijn vervuld op buiten het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland gelegen delen van het grondgebied waarop de socialezekerheids-wetten van het Duitse Reich van toepassing waren, voor de betaling van uitkeringen bij ouderdom slechts in aanmerking kunnen worden genomen indien de begunstigde op het grondgebied van die lidstaat woont.
- 2) De bepalingen van bijlage III, A en B, punt 35, „Duitsland-Oostenrijk”, sub e, bij verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd, zijn onverenigbaar met de artikelen 39 EG en 42 EG, voor zover op grond van die bepalingen in omstandigheden als die welke aan de orde zijn in het hoofdgeding, waar de begunstigde in Oostenrijk woont, tijdvakken van bijdragebetaling die tussen 1953 en 1970 in Roemenië zijn vervuld in de zin van de wet betreffende door betaling van bijdragen in het buitenland verkregen pensioenrechten (Fremdrentengesetz), voor de betaling van uitkeringen bij ouderdom slechts in aanmerking kunnen worden genomen indien de begunstigde op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland woont.
- 3) De bepalingen van bijlage VI, C, „Duitsland”, punt 1, bij verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd, zijn onverenigbaar met het vrije verkeer van personen, en met name met artikel 42 EG, voor zover op grond van die bepalingen in omstandigheden als die welke aan de orde zijn in het hoofdgeding, tijdvakken van bijdragebetaling die tussen 1953 en 1970 in Roemenië zijn vervuld in de zin van de wet betreffende door betaling van bijdragen in het buitenland verkregen pensioenrechten, voor de betaling van uitkeringen bij ouderdom slechts in aanmerking kunnen worden genomen indien de begunstigde op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland woont.

(¹) PB C 22 van 28.1.2006.
PB C 74 van 25.3.2006.